

Jerzy Pyrgała

Włodki, pow. Sokołów Podlaski

Informator Archeologiczny : badania 2, 318-319

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zabytkowych. Przeważająca część inwentarza reprezentowana jest przez ceramikę. Znalaziono liczne fragmenty naczyń z XII, XIII i XIV w. Formy XV-to, XVI i XVII-towieczne oraz kafle /renesansowe/ występują w mniejszej ilości niż w roku ubiegłym. Pochodzą głównie z badań powierzchniowych przeprowadzanych na majdanie.

Wśród znalezionych zabytków na uwagę zasługują: srebrne monety jagiellońskie, grzędła do sieci, przęśliki gliniane, kamień żarnowy, krzesiwo żelazne, noże, fragmenty miedzianej misy i tzw. "orzech", czyli kościany element kuszy.

Wisna była nie tylko obiektem strategicznym, znana jest także jako punkt handlowy. Przekazy historyczne wielokrotnie wspominają o istnieniu wczesnośredniowiecznej drogi biegnącej z Rusi przez Wisnę, w kierunku Wielkopolski i Pomorza. W XV-towiecznych źródłach jest kilkakrotnie mowa o moście wisneńskim przez Narew, co potwierdza używalność szlaku w średniowieczu. Postanowiono sprawdzić, czy dane historyczne mają swe odzwierciedlenie w terenie. Penetracja dawnych bagien zakończyła się pełnym sukcesem. Odkryto kilka odcinków grobli miejscami doskonale zachowanej, miejscami zniszczonej. Ustalono, że do budowy drogi użyto elementów drewnianych i piasku rzeczno-jezernego. W obrywach i w punktach gdzie groblę przecinają starorzecza, widoczne są potężne drewniane słupy osadzone pionowo. Przy jednym z nich znaleziono fragment XIII-towiecznej pokrywki od garnka. Z uwagi na stałą dewastację konieczne jest przebadanie układu konstrukcyjnego drogi. Prace na grodzisku zaplanowane zostały na kilka sezonów i mają być kontynuowane w roku 1969.

Badania prowadzi dr Jerzy Pyrgała. Finansował
IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Grodzisko i osada
wczesnośredniowieczne /XI-XII w./.

Badania sondażowe przeprowadzono w dniach 23-26.VII. Grodzisko
w dużym stopniu zniszczone i to zarówno wały, jak i wnętrze. Sto-
sunkowo najlepiej zachowana jest część obiektu porośnięta lasem.

Wykop o rozmiarach 2 m x 8 m, szałozowany w pobliżu wewnę-
trznej części wału północnego, odsłonił prawie jednolitą warstwę
kulturową dolnej partii wału; intensywnie czarną, sawilgoconą war-
stwą nieckowatego zagłębienia ciągnącego się wokół wału oraz frag-
ment warstwy wnętrza grodziska. Uzyskany materiał to głównie cera-
mika oraz większe ilości kamieni o bezładnej lokalizacji w warst-
wach kulturowych.

Na podstawie materiału ceramicznego grodzisko można datować
na XI-XII wiek. Bezpośrednio do grodziska przylega rozległa osada
prasygodowa. Należy podkreślić, że grodzisko jest w chwili obecnej
intensywnie niszczone przez osoby prywatne.

WŁOSZCZOWA - powiat

patrz okres paleolitu i mezolitu

WOŁÓW-PIOTRONIOWICE

patrz epoka brązu

pow. Wołów

WÓJCIEB, pow. Grodków

patrz okres paleolitu